

ДОГОВОР
между правителството на Република България и правителството на Република Индонезия
относно насърчаването и защитата на инвестициите

(Ратифициран със закон, приет от XXXIX Народно събрание на 15 септември 2004 г. - ДВ, бр. 83 от 2004 г. В сила за Република България от 23 януари 2005 г.)

Правителството на Република България и правителството на Република Индонезия, наричани по-нататък "договарящи се страни",
имайки предвид приятелството и сътрудничеството, съществуващи между двете страни и техните народи, и в желанието си да развият икономическото сътрудничество между тях,
в стремежа си да създадат благоприятни условия за инвестиции от инвеститори от едната договаряща се страна на основата на пълно равенство и взаимна изгода; и
признавайки, че договорът относно насърчаването и защитата на такива инвестиции ще доведе до стимулиране на инвестиционните дейности в двете страни, се договориха за следното:

Член I

Определения

За целите на този договор:

1. Понятието "инвестиции" ще означава всякакъв вид вложения, инвестирани от инвеститори от едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна в съответствие със законите и разпоредбите на последната, включително, но не изключително:

- а) права върху движимо и недвижимо имущество, както и други права, като ипотeki, привилегии, залози, гаранции и други подобни права;
- б) права, получени от акции, облигации или всякаква друга форма на инвестиция в дружества или смесено предприятие на територията на другата договаряща се страна;
- в) права на вземания за пари или за каквото и да е изпълнение, имащо финансова и икономическа стойност;
- г) права на интелектуална собственост, технически процеси, гуд уил и ноу-хау;
- д) стопански концесии, дадени по силата на закон, съгласно договор или административен акт на компетентен орган, свързани с инвестиция, включително концесии за търсене, разработване, извличане или експлоатация на природни ресурси.

Последваща промяна във формата, в която инвестициите са били направени, няма да засегне тяхната същност като инвестиции, при условие че тази промяна не противоречи на законите на договарящата се страна, на чиято територия са били направени инвестициите.

2. Понятието "инвеститор" ще обхваща по отношение на всяка от договарящите се страни:

- а) физическо лице, което е гражданин на една от договарящите се страни в съответствие с нейните закони и инвестира на територията на другата договаряща се страна;
- б) юридическо лице, регистрирано или учредено в съответствие със законите на една от договарящите се страни, със седалище на територията на тази договаряща се страна и инвестиращо на територията на другата договаряща се страна.

3. Понятието "без забавяне" ще се счита за изпълнено, ако преводът е извършен в рамките на такива периоди, каквито нормално се изискват в международната финансова практика.

4. Понятието "приходи" ще включва всички суми, получени от инвестиция, като печалби, дивиденди, лихви и други законни доходи.

5. Понятието "територия" ще означава:

- а) по отношение на Република България: територията под суверенитета на Република България, включително териториалното море, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху която Република България упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;
- б) по отношение на Република Индонезия: територията на Република Индонезия, както е определена в нейните закони, и части от континенталния шелф и прилежащите морета, върху които Република Индонезия има суверенитет, суверенни права или юрисдикция в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 1982 г.

Член II

Насърчаване и защита на инвестициите

1. Всяка договаряща се страна ще насърчава на своята територия инвестиции от инвеститори на другата договаряща се страна и ще допуска такива инвестиции в съответствие със своите закони и разпоредби.

2. На инвестициите от инвеститори на всяка от договарящите се страни по всяко време ще се предоставя справедливо и безпристрастно третиране и ще се ползват от адекватна защита и сигурност на територията на другата договаряща се страна.

3. В съответствие със законите на приемащата договаряща се страна, свързани с влизането, пребиваването, работата и движението, на ръководния персонал, граждани на договарящата се страна

на инвеститора, както и на членовете на тяхното домакинство ще бъде разрешено да влизат, пребивават и напускат територията на другата договаряща се страна с цел извършване на дейности, свързани с инвестициите на територията на последната договаряща се страна.

Член III

Третиране на инвестициите

1. Всяка договаряща се страна ще осигури справедливо и безпристрастно третиране на инвестициите от инвеститори на другата договаряща се страна и няма да накърнява чрез необосновани или дискриминационни мерки изпълнението, управлението, поддържането, използването, владението или разпореждането с тях от тези инвеститори.
2. По-специално всяка договаряща се страна ще предоставя на такива инвестиции третиране, което във всеки случай ще бъде не по-малко благоприятно от това, което предоставя на инвестиции от инвеститори на която и да е трета държава.
3. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 на този член няма да се тълкуват като задължаващи всяка от договарящите се страни да предоставя на инвеститори на другата договаряща се страна привилегиите, предоставени на инвеститори на трета държава на основата на:
 - а) участие в или асоцииране към съществуваща или бъдеща икономическа общност, митнически съюз, зона за свободна търговия и други подобни институции, създадени по силата на международен договор; или
 - б) споразумение, свързано с избягването на двойното данъчно облагане.
4. Ако правните разпоредби на някоя от договарящите се страни или задължения по силата на международното право, съществуващи понастоящем или установени след това между договарящите се страни в допълнение към този договор, съдържат разпоредба, било то обща или специална, даваща право на инвестициите на инвеститори от другата договаряща се страна на третиране по-благоприятно от предвиденото в този договор, такава разпоредба ще има приоритет пред този договор до степента, до която е по-благоприятна.

Член IV

Отчуждаване

1. Всяка договаряща се страна няма да предприема мерки по отчуждаване, национализация или всякакво друго отнемане, имащо ефект, еквивалентен на отчуждаване или национализация, срещу инвестициите на инвеститор на другата договаряща се страна, освен по силата на закон, за особено важни държавни нужди, при условие че тези нужди не могат да бъдат удовлетворени по друг начин, на недискриминационна основа и срещу навременен и адекватен обезщетение.
2. Обезщетението ще бъде еквивалентно на справедливата пазарна стойност на отчуждената инвестиция непосредствено преди действието по отчуждаване да бъде предприето или да стане публично известно, което е по-рано; ще се изплаща без забавяне и ще бъде свободно преводимо. Такова обезщетение ще включва лихва по нормален търговски курс от датата на отчуждаването до датата на плащането.

Член V

Обезщетение за загуби

На инвеститори на едната договаряща се страна, чиито инвестиции на територията на другата договаряща се страна претърпят загуби, дължащи се на война или друг въоръжен конфликт, революция, извънредно национално положение, бунт, въстание или метеж на територията на последната договаряща се страна, ще бъде предоставено от последната договаряща се страна по отношение на обезщетение, компенсация или друго уреждане третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвеститори на която и да е трета държава.

Член VI

Преводи

1. Всяка договаряща се страна ще гарантира в рамките на нейните закони и разпоредби, отнасящи се до инвестиции на инвеститори на другата договаряща се страна, разрешението без забавяне на тези инвеститори за превод на:
 - а) капитал и допълнителни средства, използвани за поддържане и увеличаване на инвестицията;
 - б) доходи от инвестицията;
 - в) изплащане на заеми;
 - г) хонорари и такси;
 - д) доходите на граждани на договарящата се страна, които са допуснати да работят във връзка с инвестиция на територията на другата договаряща се страна;
 - е) приходи от ликвидацията и пълната или частична продажба на инвестицията;
 - ж) обезщетението за загуби;
 - з) обезщетението при отчуждаване.
2. Такъв превод ще бъде направен в конвертируема валута по преобладаващия в деня на превода обменен курс по отношение на текущите сделки във валутата, която ще бъде преведена.

Член VII
Суброгация

Ако инвестиции на инвеститор на едната договаряща се страна са застраховани срещу нетърговски риск съгласно система, установена от закон, другата договаряща се страна ще признае суброгацията на застрахователя или презастрахователя в правата и задълженията на споменатия инвеститор съгласно условията на тази застраховка, при условие обаче че застрахователят или презастрахователят няма да бъде упълномощен да упражнява права или задължения, различни от правата и задълженията, получени от инвеститора.

Член VIII
Разрешаване на спорове между инвеститор и договаряща се страна

1. Спор между договаряща се страна и инвеститор на другата договаряща се страна във връзка с инвестиция на последния на територията на първата договаряща се страна ще се разрешава приятелски чрез консултации и преговори.
2. Ако такъв спор не може да бъде разрешен в рамките на шест месеца от датата, на която някоя от страните по спора е поискала приятелско разрешаване, засегнатият инвеститор може да отнесе спора пред:
 - а) компетентния съд на засегнатата договаряща се страна;
 - б) в случаи на спорове по отношение на членове IV, V и VI на този договор засегнатият инвеститор може вместо това да избере да отнесе спора за разрешаване пред:
 - арбитражен съд "ad-hoc", съставен съгласно Арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по Международно търговско право (UNCITRAL); или
 - Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове (ICSID), създаден съгласно Конвенцията за инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, подписана във Вашингтон на 18 март 1965 г., в случай че и двете договарящи се страни станат страни по тази конвенция.
3. Решението ще бъде окончателно и задължително за двете страни по спора и ще бъде приведено в изпълнение в съответствие с местните закони на засегнатата договаряща се страна.

Член IX
Разрешаване на спорове между договарящите се страни относно тълкуването и прилагането на договора

1. Спорове между договарящите се страни относно тълкуването или прилагането на този договор ще се разрешават, ако е възможно, по дипломатически път.
2. Ако спорът между договарящите се страни не може да се разреши чрез преговори, той ще бъде отнесен по искане на която и да е от договарящите се страни пред арбитражен съд.
3. Такъв арбитражен съд ще бъде съставян за всеки отделен случай по следния начин: В рамките на три месеца от получаване на молбата за арбитраж всяка договаряща се страна ще назначи един член на съда. Тези двама членове ще определят след това гражданин на трета държава, който с одобрението на двете договарящи се страни ще бъде назначен за председател на съда. Председателят ще бъде назначен в рамките на два месеца от датата на назначаване на другите двама членове.
4. Ако в рамките на сроковете, определени в алинея 3 на този член, не бъдат извършени необходимите назначения, всяка договаряща се страна може при липса на друго споразумение да покани президента на Международния съд да извърши необходимите назначения. Ако президентът е гражданин на която и да било от договарящите се страни или ако е възпрепятстван по някакъв друг начин да изпълни споменатата функция, заместник-президентът ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. Ако заместник-президентът е гражданин на която и да било от договарящите се страни или ако той също е възпрепятстван да изпълни споменатата функция, следващият по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на която и да било от договарящите се страни, ще бъде поканен да извърши необходимите назначения.
5. Арбитражният съд постановява решението си с мнозинство на гласовете. Това решение ще бъде задължително за двете договарящи се страни. Всяка договаряща се страна ще поеме разходите за своя член от съда и за своето представяне в арбитражния процес; разходите за председателя и останалите разходи ще се поемат по равно от договарящите се страни. Съдът обаче може в своето решение да определи по-голяма част от разходите да бъде поета от едната от двете договарящи се страни и това решение ще бъде задължително за двете договарящи се страни. Арбитражният съд определя своя собствена процедура.

Член X
Приложимост на договора

Този договор ще се прилага за инвестиции от инвеститори на Република България, допуснати на територията на Република Индонезия в съответствие със Закон № 1 от 1967 г. за чуждестранните инвестиции и всеки закон, който го изменя или заменя, и за инвестиции от инвеститори на Република Индонезия, допуснати на територията на Република България в съответствие със Закона за

стопанската дейност на чуждестранните лица и за закрила на чуждестранните инвестиции от 1992 г. и всеки закон, който го изменя или заменя.

Член XI

Консултации и изменение

1. Всяка договаряща се страна може да поиска да бъдат проведени консултации по всички въпроси, засягащи този договор. Времето и мястото на провеждане на тези консултации ще бъдат съгласувани по дипломатически път.
2. Този договор може да бъде изменен по всяко време, ако се счете за необходимо, по взаимно съгласие.

Член XII

Влизане в сила, продължителност и прекратяване

1. Този договор ще влезе в сила три месеца след датата на последното уведомление от договарящата се страна за изпълнението на вътрешните процедури за ратификацията му. Той ще остане в сила и ще продължи да бъде в сила след това за друг период от десет години и така нататък, докато не бъде прекратен писмено една година преди неговото изтичане от някоя от договарящите се страни.
2. По отношение на инвестициите, направени преди датата, на която прекратяването на този договор влиза в сила, разпоредбите на членове от I до XI ще останат в сила за един последващ период от десет години от датата на прекратяване на този договор.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това от техните съответни правителства, подписаха този договор.

Съставен в два екземпляра в Джакарта на 13 септември 2003 г. на български, индонезийски и английски език, като и трите текста имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен ще бъде английският текст.

За правителството на
Република България:
Красимир Катев,
заместник-министър
на финансите

За правителството на
Република Индонезия:
Янес Хутагалунг,
заместник-министър
на икономиката